Написав ВІТАЛІНА
Понеділок, 19 березня 2012, 14:21

На колінах душа під іконою.
Прийми, Боже, гірке каяття:
Почуваюсь духовно потворною -
Без любові даремне життя.
Як не бачу коханого погляду,
Як не чую омріяних слів,
Відчуття, мов істерика холоду,
Крізь нічне скавуління вітрів.
Забуває жіночність і тілечко:
Пригинає суспільний багнет:
Б'є у скроні, у вилиці, в тім'ячко
Далі що, - із людини омлет?
Не піду я тією дорогою,
Заблукати не прагну в смітті.
Прийми,Боже, спокуту убогої,
Та молитви - змовляння святі.